

**การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้ของนิสิต
และแบบการสอนของอาจารย์ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ**
**An Analysis of Matching between Students' Learning Styles and
Their Teacher's Teaching Styles Relating to the English Learning
Achievement of Bachelor Degree Students
at Thaksin University**

จุฑพงศ์ โมรา*
Jatupong Mora

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 และแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ตามการรับรู้ของนิสิต โดยมี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบและแบบการสอนภาษาอังกฤษที่อาจารย์ปฏิบัติ 2) วิเคราะห์ระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้ของนิสิตและแบบการสอนของอาจารย์ และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนของอาจารย์กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ แบบสอบถามแบบการสอนภาษาอังกฤษที่อาจารย์ปฏิบัติ และเก็บรวบรวมคะแนนผลการเรียนในรายวิชาดังกล่าวเป็นระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลหาแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบและแบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนรู้และแบบการสอนโดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติทดสอบแบบไครสแควร์ (X^2 -TEST) ผลการวิจัยพบว่า แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียน

* อาจารย์ สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90000

Lecturer, Western Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University Songkhla Campus, Amphur Muang, Songkhla 90000.

Corresponding author : โทรศัพท์ 0 7431 1885-7 โทร 1418 โทรสาร 0 7444 3972 E-mail: jatumo2000@yahoo.com

มากที่สุด คือ แบบวิเคราะห์นิยาม และ แบบรูปธรรม แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนมาก คือ แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ แบบจักรนิยาม แบบกลุ่ม แบบไต่ตรง แบบอดทนต่อความคลุมเครือ แบบสัมผัสนิยามแบบโสตนิยม แบบจับใจ และแบบเคลื่อนไหว และแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนน้อย คือ แบบรายบุคคล ส่วนแบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด คือ แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ และแบบวิเคราะห์นิยาม แบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติมาก คือ แบบอดทนต่อความคลุมเครือ แบบกลุ่ม แบบไต่ตรง แบบสัมผัสนิยาม แบบจักรนิยาม และแบบจับใจ และแบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติปานกลาง คือ แบบรูปธรรม แบบโสตนิยม แบบรายบุคคล และแบบเคลื่อนไหว นอกจากนี้ยังพบว่า แบบการเรียนรู้ของนิสิตและแบบการสอนของอาจารย์ที่สอดคล้องกันในระดับสูง มี 2 แบบด้วยกันคือ แบบวิเคราะห์นิยาม และแบบกลุ่ม และระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : แบบการเรียนรู้ แบบการสอน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

This study investigated English learning styles of the second year students enrolling in 0115103 English 3 and their teacher's teaching styles, perceived by the students. The purposes of this study were 1) to find out what English learning styles the students preferred and what English teaching styles the teacher practiced, 2) to analyze the level of matching between the students' preferred learning styles and their teacher's practiced teaching styles, and 3) to analyze the relationship of the level of matching between learning and teaching styles on the English learning achievement. The researcher collected the data by using The Students' Preferred English Learning Style Questionnaire and The Teacher's Practiced English Teaching Style Questionnaire. Students' total marks in the course they were taking represented their learning achievement. The researcher analyzed the data obtained to find out the students' preferred learning styles and the teacher's practiced teaching styles by using arithmetic means and standard deviation

and to find out the level of matching between the students' learning and their teacher's teaching styles by using Pearson Correlation Coefficient, and to analyze the relationship of the level of matching between learning and teaching styles on the English learning achievement by Chi-Square Test. It was found that the students mostly preferred analytic and global learning styles, preferred ambiguity-intolerant, visual, group, reflective, ambiguity-tolerant, tactile, auditory, impulsive and kinesthetic learning styles, and rarely preferred individual learning style. And the teacher mostly taught through intolerant of ambiguity and analytic teaching styles, frequently taught through intolerant of ambiguity, group, reflective, tactile, visual and impulsive teaching styles, and moderately taught through global, auditory, individual, and kinesthetic teaching styles. It was also found that there were two styles with high level of matching; they were analytic and group styles. The level of matching between learning and teaching did not relate to English learning achievement.

Keywords : Learning Styles, Teaching Styles, English Learning Achievement

บทนำ

ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมีอยู่หลายประการด้วยกัน แต่มีปัจจัยสำคัญสองประการ ซึ่งอาจจะถูกมองข้ามไป คือแบบการเรียนรู้และแบบการสอน ในกระบวนการเรียนรู้ นั้น ผู้เรียนแต่ละคนมีกลวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งน่าจะมีผลมาจากการมีแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Spada et al, 1993) ดังนั้นในห้องเรียนห้องหนึ่ง อาจจะมีผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย บางคนอาจจะเรียนได้ดี หากได้ดูภาพประกอบ บางคนเรียนได้ดีหากได้จดจำหรือท่องคำศัพท์ บางคนชอบทำแบบฝึกหัดคนเดียว บางคนชอบทำแบบฝึกหัดกับเพื่อน หรือบางคนชอบทำงานกลุ่ม หากผู้สอนสามารถสร้างแบบการสอนที่ตรงกับความชอบของผู้เรียนก็จะส่งผลดีต่อผลการเรียน ดังที่ออกฟอร์ด (Oxford et al, 1991:10) กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียนวิชาหนึ่ง ๆ นั้น สัมพันธ์กับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนด้วย นักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ที่

สอดคล้องกับแบบการสอนของครูมีแนวโน้มที่จะได้รับผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่มีแบบเรียนที่ไม่สอดคล้องกับแบบการสอนของครู

ในสถานการณ์จริง มักจะพบว่า อาจารย์จะสอนตามแบบการสอนที่ตนเองชอบ ซึ่งอาจจะสอดคล้องกับแบบการเรียนของผู้เรียนเพียงแค่ส่วนน้อยเท่านั้น และอาจารย์ผู้สอนอาจจะให้คะแนนแก่นักเรียนที่มีแบบการเรียนที่ตรงกับแบบการสอนของตนมากกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ที่มีแบบการเรียนไม่สอดคล้องกัน (Reid, 1995) แบบการสอนจึงมีผลต่อการเรียนของนักเรียน สปาตา (Spada et al, 1993) กล่าวว่า การละเอียดหรือไม่สนใจกับผลที่เกิดขึ้นจากความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องของแบบการเรียนและแบบการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อาจนำไปสู่การสอนที่ไม่สอดคล้องกับแบบการเรียนของนักเรียนทุกคนหรือของผู้เรียนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องให้อิสระแก่ผู้เรียนทุกคนได้เรียนในแบบการเรียนที่เขาชอบ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่ถูกบังคับให้เรียนตามแบบการเรียนที่ตนเองไม่ชอบ

นักวิจัยได้แบ่งชนิดและเรียกแบบการเรียนแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น สปาตา (Spada et al, 1993) และรีด (Reid, 1995) แบ่งแบบการเรียนออกเป็น 6 ชนิดตามลักษณะการรับรู้ซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ผู้เรียนที่เรียนภาษาได้ดีที่สุดเมื่อเห็นภาพประกอบมีแบบการเรียนจักขุนิยม (Visual) ผู้เรียนที่เรียนภาษาได้ดีเพียงแค่ได้ยินสองหรือสามครั้งมีแบบการเรียนโสตนิยม (Auditory) ผู้เรียนที่เรียนได้ดีเมื่อมีโอกาสได้เขียน ได้จด ได้วาดรูปหรือทำการทดลองต่าง ๆ มีแบบการเรียนสัมผัสนิยม (Tactile) ผู้เรียนที่เรียนได้ดีเมื่อได้เคลื่อนไหวร่างกายหรือแสดงท่าทางประกอบ มีแบบการเรียนด้วยการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) ผู้เรียนที่เรียนได้ดีเมื่อได้ทำงานเดี่ยว คิดคนเดียว ทำงานคนเดียว มีแบบการเรียนรายบุคคล (Individual) และผู้เรียนที่เรียนได้ดีเมื่อได้ทำงานกลุ่ม ร่วมคิดร่วมทำกับผู้อื่น มีแบบการเรียนรายกลุ่ม (Group)

ส่วนอาจารย์ผู้สอนก็มีแบบการสอนต่างกันตามตัวแปรบางประการ ดังที่นูนาน (Nunan, 1991) กล่าวว่า วิธีการสอนที่ครูชอบปฏิบัติ อาจจะมีผลมาจากตัวแปรต่าง ๆ ในบุคลิกภาพของตัวครูเอง สภาวะด้านจิตใจ สถิติปัญญา ภูมิหลังด้านสังคมและวัฒนธรรม และการศึกษาของตัวเอง นั่นคือแบบการสอนก็จะสะท้อนถึงแนวคิดหรือความเชื่อในวิธีการสอนที่ครูเห็นว่านำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษา ครูบางคนอาจจะชอบพูดหรือบรรยาย บางคนอาจจะนำเสนอด้วยภาพประกอบ บางคนอาจจะเขียนอธิบายบนกระดานหรือบางคนอาจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยการแสดงท่าทางประกอบ หรือบางคนอาจจะให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มหรือทำงานเดี่ยว

จะเห็นได้ว่า นักเรียนก็มีแบบการเรียนรู้เป็นของตัวเอง อาจารย์ผู้สอนก็สอนตามแบบ การสอนที่ตนเองถนัดและชอบ แล้วผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะเป็นอย่างไร การศึกษา เรื่องผลของความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษจะได้ให้คำตอบกับคำถามดังกล่าว และอาจจะให้ได้แนวทางใน การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบและแบบการสอนภาษาอังกฤษ ที่อาจารย์ปฏิบัติตามการรับรู้ของนิสิต
2. เพื่อหาระดับความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนรู้ของนิสิตกับแบบการสอนของ อาจารย์
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบ การสอนของอาจารย์กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ทราบแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบและแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ อาจารย์ปฏิบัติ
2. ทราบระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้ของนิสิตและแบบการสอนของ อาจารย์
3. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องของแบบการเรียนรู้ และ แบบการสอนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง มีขอบเขตในการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 83 คน แยกเป็น กลุ่ม B02 จำนวน 32 คน กลุ่ม B03 จำนวน 24 คน และกลุ่ม B09 จำนวน 27 คน และเก็บข้อมูลที่เป็นแบบการสอนของอาจารย์ผู้สอน 1 คน แต่ให้นิสิตเป็นผู้ประเมิน

ขอบเขตด้านการวิจัย

ผู้วิจัยสำรวจเฉพาะแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ และแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ โดยแบบการเรียนรู้ที่สำรวจยึดตามแนวคิดของเฟลเดอร์และเฮนริกส์ (Felder and Henriques, 1995) ไลท์บาวน์และสปาดา (Lightbown and Spada, 1999) นูแนน (Nunan, 1991) และรีด (Reid, 1995) มีจำนวน 12 แบบการเรียนรู้ คือ แบบวิเคราะห์นิยม แบบรูปธรรม แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ แบบจำขุนิยม แบบกลุ่ม แบบไตรตรอง แบบอดทนต่อความคลุมเครือ แบบสัมผัสนิยม แบบโสตนิยม แบบจับใจ แบบเคลื่อนไหว และแบบรายบุคคล ส่วนแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ได้ถูกออกแบบให้คู่ขนาน กับแบบการเรียนรู้ของนิสิต ซึ่งมี 12 แบบการสอน คือ แบบวิเคราะห์นิยม แบบรูปธรรม แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ แบบจำขุนิยม แบบกลุ่ม แบบไตรตรอง แบบอดทนต่อความคลุมเครือ แบบสัมผัสนิยม แบบโสตนิยม แบบจับใจ แบบเคลื่อนไหว และแบบรายบุคคล แต่ให้นิสิตเป็นผู้ประเมินว่าอาจารย์ได้สอนโดยแบบการสอนใดบ้างและบ่อยแค่ไหนแทนที่จะให้อาจารย์เป็นผู้ประเมินตนเอง ส่วนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตมาจากคะแนนรวมในวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้สามารถเข้าใจงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

แบบการเรียนรู้ (Learning Styles) หมายถึงแบบการเรียนรู้ 12 แบบ ที่ระบุวิธีหรือกิจกรรมที่นิสิตชอบให้มีในขณะเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละแบบมีรายละเอียดดังนี้

แบบการเรียนรู้แบบวิเคราะห์นิยม (Analytic learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตสามารถรับรู้ข้อมูลและเข้าใจประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ ผ่านการนำเสนออย่างเป็นขั้นตอน นิสิตที่มีแบบการเรียนรู้แบบวิเคราะห์นิยม ไม่เพียงแต่ชอบการได้รับฟังคำสั่งหรือคำแนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน แต่ยังชอบที่ได้ฟังการสรุปทเรียนอย่างชัดเจนจากอาจารย์ผู้สอนอีกด้วย

แบบการเรียนรู้แบบรูปธรรม (Global learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตได้เรียนรู้ผ่านตัวอย่างนอกเหนือตำราเรียนหรือหนังสือเรียน และผ่านทางสื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง เช่น ตารางเดินรถไฟ หรือแผนที่ เป็นต้น

แบบการเรียนรู้แบบไม่ตอบต่อความคลุมเครือ (Ambiguity-tolerant learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตไม่ต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง และไม่มีความเสี่ยงในการทำข้อผิดพลาดในขณะที่ยังเรียน เช่น การสอนโดยใช้ภาษาไทย แทนที่จะใช้ภาษาอังกฤษ หรือการที่อาจารย์บอกความหมายของคำศัพท์ที่นิสิตไม่รู้ความหมายให้โดยที่นิสิตไม่ต้องเปิดพจนานุกรมเอง

แบบการเรียนรู้แบบจักษุนิยม (Visual leaning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตได้เห็นข้อมูลนำเสนอในรูปสื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ไดอะแกรม แผนภูมิ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ และการสาธิต แทนที่จะนำเสนอผ่านทางภาษาพูด

แบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group leaning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ และนิสิตเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ทำงานคู่หรืองานกลุ่ม

แบบการเรียนรู้แบบไตร่ตรอง (Reflective learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีโอกาสได้คิดตามข้อมูลหรือประเด็นความรู้ที่อาจารย์กำลังสอน และนิสิตมีเวลามากพอในการคิดหรือไตร่ตรองก่อนที่จะตอบคำถาม และมีโอกาสสรุปทบทวนด้วยตนเอง

แบบการเรียนรู้แบบสัมผัสนิยม (Tactile leaning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตเรียนรู้ได้ดีเมื่อพวกเขาได้สร้างบางสิ่งบางอย่างประกอบการเรียนการสอน และมีโอกาสเขียนวาด หรือทำชิ้นงานประกอบการเรียน เป็นต้น

แบบการเรียนรู้แบบโสตนิยม (Auditory learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อข้อมูลหรือเนื้อถูกนำเสนอโดยการพูดมากกว่าการเขียน และนิสิตกลุ่มนี้อาจจะชอบหากได้เรียนรู้ภาษาผ่านการฟังเพลงเป็นสื่อ

แบบการเรียนรู้แบบฉับไว (Impulsive learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบที่ได้สอบถามในสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจโดยทันทีทันใด และนิสิตกลุ่มนี้ชอบที่จะลองผิดลองถูกในการตอบคำถามหรือทำกิจกรรมใด ๆ ที่ไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า

แบบการเรียนรู้แบบเคลื่อนไหว (Kinesthetic learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติในการเรียน หรือทำกิจกรรมอื่นใดที่ทำให้ได้เคลื่อนไหวร่างกาย หรือแสดงท่าทางประกอบ

แบบการเรียนรู้แบบรายบุคคล (Individual learning style) เป็นแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านด้วยตนเองและเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ทำงานคนเดียวหรือทำงานเดี่ยว

แบบการสอน (Teaching Styles) หมายถึงแบบการสอน 12 แบบ ที่ระบุวิธีหรือกิจกรรมที่อาจารย์จัดให้มีขึ้นในขณะสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละแบบมีรายละเอียดดังนี้

แบบการสอนแบบวิเคราะห์นิยม (Analytic teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์นำเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาแก่นิสิตอย่างเป็นขั้นตอน อาจารย์ที่มีแบบการสอนแบบวิเคราะห์นิยม ไม่เพียงแต่จะให้คำสั่งในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมที่ชัดเจน แต่ยังสรุปบทเรียนที่ชัดเจนให้แก่นิสิตอีกด้วย

แบบการสอนแบบรูปธรรม (Global teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ได้สอนเนื้อหาโดยการยกตัวอย่างประกอบและสื่อที่เป็นของจริง นอกเหนือจากที่ปรากฏในหนังสือเรียน เช่น ตารางเดินรถไฟ เมนู รูปภาพ หรือแผนที่ เป็นต้น

แบบการสอนแบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ (Ambiguity-tolerant teaching style) เป็นแบบการสอนที่กำหนดให้นิสิตไม่ต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง และไม่มีความเสี่ยงในการทำข้อผิดพลาดในขณะที่เรียน ส่วนใหญ่อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด เช่น การสอนโดยใช้ภาษาไทย แทนที่จะใช้ภาษาอังกฤษ หรือการที่อาจารย์บอกความหมายของคำศัพท์ที่นิสิตไม่รู้ความหมายให้โดยที่นิสิตไม่ต้องเปิดพจนานุกรมเอง

แบบการสอนแบบจักษุนิยม (Visual teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์นำเสนอข้อมูลให้เห็นผ่านทางรูปภาพ ไดอะแกรม แผนภูมิ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ภาพยนตร์ และการสาธิต มากกว่าที่จะยกตัวอย่างโดยการพูดหรือเล่าให้ฟัง

แบบการสอนแบบกลุ่ม (Group teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ให้นิสิตได้มีโอกาสทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยอาจจะทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้

แบบการสอนแบบไตร่ตรอง (Reflective teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ได้ให้โอกาสนิสิตในการคิดตามสิ่งที่กำลังสอนอยู่ ให้นิสิตได้มีเวลามากพอในการคิดหรือไตร่ตรองก่อนที่จะตอบคำถาม และและให้นิสิตสรุปบทเรียนด้วยตนเอง

แบบการสอนแบบอดทนต่อความคลุมเครือ (Ambiguity-tolerant teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ให้นิสิตได้เรียนรู้ผ่านทางกิจกรรมที่นิสิตไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้าต้องคิดหาคำตอบในเวลาอันจำกัด เช่น การอาสาสมัครอ่านออกเสียงในห้องเรียน หรือการเดาความหมายของคำศัพท์ยากเพื่อแสดงถึงมีส่วนร่วมในการเรียน

แบบการสอนแบบสัมผัสนิยม (Tactile teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์กำหนดให้นักเรียนได้ทำชิ้นงานประกอบการเรียน โดยเขียน หรือวาด เป็นต้น

แบบการสอนแบบโสตนิยม (Auditory teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์นำเสนอข้อมูลหรือเนื้อหาโดยการพูดมากกว่าการเขียน และอาจารย์อาจจะสอนโดยใช้เพลงเป็นสื่อก็ได้

แบบการสอนแบบฉับไว (Impulsive teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ให้นักเรียนได้สอบถามในสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจโดยทันทีทันใด และให้นักเรียนได้ลองผิดลองถูกในการตอบคำถามหรือทำกิจกรรมใด ๆ ที่ไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า

แบบการสอนแบบเคลื่อนไหว (Kinesthetic teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติในการเรียน หรือทำกิจกรรมอื่นใดที่ทำให้ได้เคลื่อนไหวร่างกาย หรือแสดงท่าทางประกอบ

แบบการสอนแบบรายบุคคล (Individual teaching style) เป็นแบบการสอนที่อาจารย์ให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัด การบ้านด้วยตนเอง หรือทำงานเดี่ยว

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Learning achievement) หมายถึง คะแนนรวมในรายวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 ซึ่งรวมทั้งคะแนนที่ได้เก็บจากการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ กระทำขึ้น 2 ครั้ง คือ ตอนต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียน ในต้นภาคเรียน นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะทำแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ และในปลายภาคนิสิตกลุ่มเดิมจะเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติ โดยที่แบบสอบถามทั้งสองชุด ได้ออกแบบให้เป็นคู่ขนานกัน เพื่อจะทำให้สะดวกในการหาค่าความสอดคล้องและความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน ได้แก่ ผลงานของรีด (Reid, 1987) และแครร์เรล (Carrell et al, 1996)

การศึกษาของรีด มุ่งค้นหาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 1,388 คน ในสหรัฐอเมริกา รีดใช้แบบประเมินตนเอง (Self-report questionnaire) เพื่อหาระดับความชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน รีดพบว่าแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแตกต่างจากแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นเจ้าของภาษาอย่างมีนัยสำคัญ และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีพื้นฐานด้านภาษาที่ต่างกันก็มักจะชอบแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันด้วย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในห้องเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional Classroom) การสอนมักจะเน้นไปทางการพูดและการฟัง นั่นคือครูพูด นักเรียนฟัง ครูถาม นักเรียนตอบ ผลของการใช้วิธีนี้จะมีร้อยละ 20-30 ของนักเรียนเท่านั้นที่สามารถจดจำร้อยละ 75 ของสิ่งที่ครูสอน การศึกษาของรีดได้ให้ข้อเสนอแนะว่าเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น แบบการเรียนรู้ของนักเรียนควรจะสอดคล้องกับแบบการสอนของครู ซึ่งข้อเสนอนี้สอดคล้องกับแนวคิดของนักทฤษฎีคนอื่น อาทิ บาร์บี และคนอื่น ๆ (Barbe et al, 1979) ดันน์ (Dunn, 1984) ดันน์ และ ไพร์ซ์ (Dunn and Price, 1978) เกรกอร์ (Gregore, 1979b) และ ฮันท์ (Hunt, 1979) (อ้างถึงใน Reid, 1987) นอกจากนี้ รีดยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนต่อไปด้วย

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งเป็นของแครร์เรล (Carrell et al, 1996) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพ (Personality types) กับความสามารถทางภาษาของกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในอินโดนีเซีย กลุ่มตัวอย่างเรียนแบบวัดวิชาและทดสอบทุกเดือน ในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) คำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และการเขียน (Writing) และนักเรียนเหล่านี้ยังต้องตอบแบบประเมินตนเองที่เรียกว่าแบบประเมินคุณลักษณะของไมเยอร์-บริกส์ (The Myers-Briggs Types Indicator-MBTI) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถแยกออกได้เป็นสองพวกคือ กลุ่มสังคมนิยม (Extroverts) และกลุ่มอัตถนิยม (Introverts) ซึ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มสังคมนิยม มักจะสนใจที่จะรับรู้ในเรื่องวัตถุ บุคคลอื่น ๆ

และสิ่งที่อยู่รอบข้าง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอัตถนิยมจะสนใจที่จะรับรู้ในเรื่องของแนวคิด และการวิเคราะห์มากกว่า อย่างไรก็ตามผลการวิจัยไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับความสามารถทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย ดำรง นิมมานพิสุทธ์ (Damrong Nimmanpisut, 1993) ได้สำรวจแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาความชอบในการเรียน 6 ชนิด คือ จักขุนิยม (Visual) โสตนิยม (Auditory) เคลื่อนไหว (Kinesthetic) สัมผัสนิยม (Tactile) กลุ่มนิยม (Group) และรายบุคคล (Individual) และได้เปรียบเทียบแบบ การเรียนของนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีการใช้แบบการเรียนรู้ จักขุนิยม (Visual) โสตนิยม (Auditory) กลุ่มนิยม (Group) และรายบุคคล (Individual) ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง นักศึกษาจะไม่ค่อยใช้แบบการเรียนรู้ เคลื่อนไหว (Kinesthetic) และ สัมผัสนิยม (Tactile) และนอกจากนี้ นักศึกษาต่างสาขาวิชาจะมีแบบ การเรียนแต่ละชนิดในระดับที่แตกต่างกันออกไป

จะเห็นได้ว่าการศึกษาของดำรง ไม่ได้ศึกษาแบบการสอนของครูและความสอดคล้อง ของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน ซึ่งการศึกษาในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการ ค้นหาคำความสัมพันธ์ของความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งมีผลต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและแบบการสอนของครู เพื่อหาระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน และความสัมพัทธ์ของความ สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษ จะเป็นประโยชน์และส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดความตระหนักในความสำคัญ ของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จ ครูสอนอย่างมีความสุข นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข

ระเบียบวิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 83 คน จำนวน 3 ห้องเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ชุดด้วยกัน คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ จำนวน 24 ข้อ และชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ จำนวน 24 ข้อ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ได้พัฒนามาจากเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแบบการเรียน และแบบการสอนที่ออกแบบโดย จตุพงศ์ โมรา (Jatupong Mora, 20002) ซึ่งถือได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่ได้ผ่านการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือมาแล้ว โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8512 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือช่วงที่ 1 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ ช่วงที่ 2 เก็บคะแนนการทำแบบฝึกหัด การส่งงานและแบบทดสอบของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และช่วงที่ 3 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ตามการรับรู้โดยนิสิตในชั้นเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชา 0115103 ภาษาอังกฤษ 3 ใช้ค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบและแบบการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ระดับความชอบแบบการเรียนและแบบการปฏิบัติการสอน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่	4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่	3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่	2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่	1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่	1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยหาระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนนั้น โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติทดสอบแบบไคส์แควร์ (X²-TEST)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ทราบแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ แบบการสอนภาษาอังกฤษที่อาจารย์ปฏิบัติ ระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต ดังรายละเอียดแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ

ข้อ	แบบการเรียนรู้	ทศ	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	แปลผล
1	ฉันชอบให้ครูแจกประมวลรายวิชาก่อนการเรียนรู้	(4.28)				
2	ฉันชอบให้ครูสอนอย่างเป็นขั้นตอน เช่น มีการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้คำที่แสดงการเปลี่ยนเรื่องเมื่อจะขึ้นเรื่องใหม่ อธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และสรุปสิ่งที่ได้สอนทุกครั้ง	วิเคราะห์นิยาม (4.40)	4.34	0.697	1	ชอบมากที่สุด
8	ฉันชอบให้ครูยกตัวอย่างนอกบทเรียน	(4.28)				
10	ฉันชอบให้ครูสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอน เช่น ภาพประกอบ แผนที่ บัตรคำศัพท์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่ทำให้ฉันเข้าใจง่าย	รูปธรรม (4.25)	4.27	0.824	2	ชอบมากที่สุด
3	ฉันชอบให้ครูสอนโดยใช้ภาษาไทยเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจทุกอย่างที่พูด	(3.59)				
7	ฉันชอบให้ครูบอกความหมายของคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้	ไม่อดทนต่อ ความคลุมเครือ (4.53)	4.06	0.785	3	ชอบมาก

ตาราง 1 แสดงแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ (ต่อ)

ร.ร.	แบบการเรียนรู้	ชนิด	ค่าเฉลี่ย	SD	อันดับ	แปลผล
4	ฉันชอบให้ครูเขียนสิ่งที่กำลังสอนบนกระดาน	(4.02)				
23	ฉันชอบให้ครูแก้ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ของฉันโดยการเขียน	กิจกรรม (3.96)	3.99	0.735	4	ชอบมาก
18	ฉันชอบทำงานคู่	(3.66)				
		กลุ่ม	3.90	0.539	5	ชอบมาก
19	ฉันชอบทำงานเป็นกลุ่ม	(4.12)				
14	ฉันชอบที่ได้มีเวลาเพียงพอในการทำแบบฝึกหัด และคิดหาคำตอบ	(3.95) ไตร่ตรอง				
24	ฉันชอบที่ได้สรุปสิ่งที่ครูสอนเองหลังจาก การเรียนรู้แต่ละครั้ง	(3.73)	3.84	0.831	6	ชอบมาก
11	ฉันชอบที่ครูให้ฉันอ่านแม้ว่าฉันจะอ่านไม่ถูกต้อง ทั้งหมด	(3.93) อดทนต่อ ความคลุมเครือ	3.81	0.697	7	ชอบมาก
12	ฉันชอบที่ครูให้ฉันเดาความหมายของคำศัพท์	(3.70)				
5	ฉันชอบที่ครูให้ฉันจดบันทึกสิ่งที่ครูกำลังสอน	(3.84) สัมผัสนิยม	3.73	0.824	8	ชอบมาก
20	ฉันชอบที่ครูให้ทำชิ้นงานประกอบเนื้อหาที่เรียน	(3.61)				
16	ฉันชอบให้ครูสอนโดยให้ฉันฟังบทสนทนา	(3.40)				
22	ฉันชอบให้ครูแก้ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ของฉันโดยการพูด	ไสถนิยม (4.00)	3.70	0.785	9	ชอบมาก
6	ฉันชอบที่ได้มีโอกาสถามสิ่งที่ฉันไม่เข้าใจ โดยทันที	(3.84) ฉับไว	3.66	0.825	10	ชอบมาก
13	ฉันชอบที่ครูให้แข่งขันตอบคำถามในเวลาจำกัด	(3.47)				
9	ฉันชอบที่ได้เรียนโดยการแสดงท่าทางประกอบ	(3.67) เคลื่อนไหว	3.50	0.812	11	ชอบมาก
15	ฉันชอบเรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติ	(3.33)				
17	ฉันชอบทำงานเดี่ยว	(2.55) รายบุคคล	2.50	0.936	12	ชอบน้อย
21	ฉันชอบทำการบ้านโดยลำพัง	(2.45)				

แบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบมากที่สุด แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบมาก และแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบน้อย โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนในระดับมากที่สุด มีจำนวน 2 แบบการเรียนรู้ด้วยกัน คือ แบบวิเคราะห์นิยาม ($\bar{X} = 4.34$) และแบบรูปธรรม ($\bar{X} = 4.27$) แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนในระดับมาก มีจำนวน 9 แบบการเรียนรู้ด้วยกัน คือ แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ ($\bar{X} = 4.06$) แบบจักรนิยาม ($\bar{X} = 3.99$) แบบเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.90$) แบบไตรตรง ($\bar{X} = 3.84$) แบบอดทนต่อความคลุมเครือ ($\bar{X} = 3.81$) แบบสัมผัสนิยาม ($\bar{X} = 3.73$) แบบโสตนิยม ($\bar{X} = 3.70$) แบบจับใจ ($\bar{X} = 3.66$) และแบบเคลื่อนไหว ($\bar{X} = 3.50$) และแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบเรียนในระดับน้อย มีจำนวน 1 แบบการเรียนรู้ คือ แบบรายบุคคล ($\bar{X} = 2.50$)

ตาราง 2 แสดงแบบการสอนภาษาอังกฤษที่อาจารย์ปฏิบัติ

ข้อ	แบบการเรียนรู้	ชนิด	ค่าเฉลี่ย	SD	อันดับ	แปลผล
3	ครูของฉันได้สอนโดยใช้ภาษาไทยเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจทุกอย่างที่ครูพูด	(4.24) ไม่อดทนต่อ	4.45	0.725	1	ปฏิบัติมากที่สุด
7	ครูของฉันได้บอกความหมายของคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้	ความคลุมเครือ (4.66)				
1	ครูของฉันได้แจกประมวลรายวิชาก่อนการเรียนรู้	(4.58)	4.37	0.546	2	ปฏิบัติมากที่สุด
2	ครูของฉันได้สอนอย่างเป็นขั้นตอน เช่น มีการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้คำที่แสดงการเปลี่ยนเรื่องเมื่อจะขึ้นเรื่องใหม่ อธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัด พร้อมยกตัวอย่างประกอบ และสรุปสิ่งที่ได้สอนทุกครั้ง	วิเคราะห์นิยาม (4.17)				
11	ครูของฉันได้ให้ฉันอ่านแม้ว่าฉันจะอ่านไม่ถูกต้องทั้งหมด	(4.30) อดทนต่อ	4.14	0.639	3	ปฏิบัติมาก
12	ครูของฉันได้ให้ฉันเดาความหมายของคำศัพท์	ความคลุมเครือ (3.99)				

ความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนรู้และแบบการสอน

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ ความสอดคล้องที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ความสอดคล้องที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และความสอดคล้องที่ไม่มีนัยสำคัญ

ความสอดคล้องที่มีนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งกล่าวได้ว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างแบบการเรียนรู้และแบบการสอนในระดับสูง มีจำนวน 2 แบบด้วยกันคือ แบบวิเคราะห์นิยม ที่ระดับความสอดคล้องเท่ากับ 0.365 และแบบกลุ่ม ที่ระดับความสอดคล้องเท่ากับ 0.357 แสดงให้เห็นว่านิสิตชอบเรียนในแบบวิเคราะห์นิยมและแบบกลุ่ม และอาจารย์ได้สอนด้วยแบบการสอนที่นิสิตชอบ

ความสอดคล้องที่มีนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งกล่าวได้ว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างแบบการเรียนรู้และแบบการสอนในระดับปานกลาง มีจำนวน 2 แบบด้วยกันคือ แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ ที่ระดับความสอดคล้องเท่ากับ 0.263 และแบบอดทนต่อความคลุมเครือ ที่ระดับความสอดคล้องเท่ากับ 0.283 แสดงให้เห็นว่านิสิตชอบเรียนในแบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ และอดทนต่อความคลุมเครือ และอาจารย์ได้สอนด้วยแบบการสอนที่นิสิตชอบ

ความสอดคล้องที่ไม่มีนัยสำคัญ ประกอบด้วย 2 ประการ คือ ความสอดคล้องที่เป็นบวกและความสอดคล้องที่เป็นลบ ความสอดคล้องที่เป็นบวกมีด้วยกัน 7 แบบการเรียนรู้ คือ แบบจักขุนิยม ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.146 แบบสัมผัสนิยม ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.094 แบบสัมผัสไหว ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.55 แบบเคลื่อนไหว ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.186 แบบไตร่ตรอง ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.045 แบบโสตนิยม ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.142 และแบบเดี่ยว ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.180 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นลบ มีด้วยกัน 1 แบบรูปธรรม ค่าความสอดคล้องเท่ากับ -0.077

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิต

	ระดับความสอดคล้อง	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	Pearson Chi-Square P = .357
ระดับผลสัมฤทธิ์	เก่ง (71-100 %)	4 (4.82%)	8 (9.64%)	6 (7.23%)	18 (21.69%)	
	ปานกลาง (61-70)	14 (16.86%)	24 (28.92%)	9 (10.84%)	47 (56.62%)	
	อ่อน (0-60)	7 (8.44%)	8 (9.64%)	3 (3.61%)	18 (21.69%)	
	รวม	25 (30.12%)	40 (48.20%)	18 (21.68%)	83 (100%)	

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน คือ .357 แสดงให้เห็นว่า ความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยที่ความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ในจำนวนนิสิต 40 คน หรือ 48.20 % เป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง 8 คน หรือ 9.64 % เป็นนักเรียนกลุ่มปานกลาง 24 คน หรือ 28.92 % และเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน 8 คน หรือ 9.64 % ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ในจำนวนนิสิต 47 คน หรือ 56.62 % แยกเป็นกลุ่มที่มีความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนในระดับมาก 14 คน หรือ 16.86 % ระดับปานกลาง 24 คน หรือ 28.92 % และระดับน้อย 9 คน หรือ 10.84 % จากข้อมูลดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนกลุ่มเก่ง มีผลความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนอยู่ในระดับน้อยถึง 6 คน หรือ 7.23 % และนิสิตกลุ่มอ่อนมีผลความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนอยู่ในระดับมากถึง 7 คน หรือ 8.44 % นั่นหมายความว่า

นักเรียนกลุ่มเก่ง แม้ว่าจะมีผลความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อย แต่ก็ยังทำคะแนนได้มาก และนักเรียนกลุ่มอ่อนแม้จะมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก แต่ก็ยังทำคะแนนได้น้อย อาจกล่าวได้ว่าระดับความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอนไม่สัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หรืออาจเป็นเพราะแบบการสอนของครูเอาใจเด็กกลุ่มอ่อน แต่ไม่ถูกใจเด็กกลุ่มเก่ง หรืออาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนน้อยเกินไป ก็เป็นไปได้

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีประเด็นสำหรับการอภิปรายและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. เป็นที่น่าสังเกตว่า แบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบ 5 อันดับแรก คือ แบบวิเคราะห์นิยาม แบบรูปธรรม แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ แบบจับนิยาม และแบบกลุ่ม แบบการเรียนรู้เหล่านี้มักจะเป็นแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาค่อนข้างน้อย ผู้เรียนต้องการเวลาในการทำแบบฝึกหัดค่อนข้างมาก ไม่กล้าเดาความหมายของคำศัพท์เพราะกลัวตอบผิด และต้องการให้ผู้สอนยกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดชัดเจน และอยากทำงานร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ พฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับแบบการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติ คือ แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ แบบวิเคราะห์นิยาม แบบอดทนต่อความคลุมเครือ และแบบกลุ่ม เนื่องจากอาจารย์ผู้สอน เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เรียนอ่อน บางครั้งเมื่อมีเวลาจำกัด อาจารย์อาจจะบอกความหมายของคำศัพท์ หรือเฉลยคำตอบทันที ซึ่งตรงกับความต้องการของนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบไม่อดทนต่อความคลุมเครือ และอาจารย์ก็จะให้นักเรียนทำงานกลุ่มเพื่อจะช่วยกันคิดหาคำตอบ และสอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ที่นิสิตชอบน้อยที่สุดคือการทำงานเดี่ยวนั่นเอง ซึ่งในทางปฏิบัตินั้น อาจารย์ผู้สอนควรให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย โดยอาจจะมีการกลุ่มบ้าง กิจกรรมเดี่ยวบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบ ส่วนการให้ทำงานเดี่ยว เป็นการประเมินว่านักเรียนแต่ละคนเข้าใจเนื้อหาหรือประเด็นทางภาษาได้มากน้อยเพียงใด

2. ความสอดคล้องของแบบการเรียนรู้และแบบการสอน 2 แบบ คือ แบบวิเคราะห์นิยาม และแบบกลุ่ม ซึ่งมีค่าความสอดคล้องอยู่ในระดับสูง แต่มีข้อน่าสังเกตว่าผลของความสอดคล้องนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาข้อมูลของกลุ่มผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เรียนปานกลางและอ่อน ถึงแม้ว่าอาจารย์จะสอน

โดยใช้แบบการสอนที่นักเรียนกลุ่มดังกล่าวชอบ นักเรียนยังคงทำคะแนนได้ไม่ดี ในทางกลับกันนักเรียนกลุ่มเก่งมีความสอดคล้องกันระหว่างแบบการเรียนและแบบการสอนน้อย กลับทำคะแนนได้สูง เพราะพื้นฐานเดิมเป็นคนเก่งอยู่แล้ว

3. ผลการวิจัย ยังแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการสอนของอาจารย์เป็นรูปแบบการสอนที่เอาใจนักเรียนกลุ่มอ่อน ทำให้นักเรียนกลุ่มเก่งถูกละเลย และไม่สามารถจะพัฒนาความสามารถได้เต็มศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้นผู้สอนจึงควรปรับแบบการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งกลุ่มที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ควรจัดกิจกรรมให้ตรงกับแบบการเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่งบ้าง และกลุ่มอ่อนบ้าง ปะปนกันไป หรืออาจจะให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยจัดกลุ่มให้มีทั้งนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

4. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการเรียนในระดับเดียวกัน เพื่อให้ผลการศึกษา มีความชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากความสามารถในการเรียนมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องของแบบการเรียนและแบบการสอนกับระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

บรรณานุกรม

- Brown, H. D. (1994). Principles of language learning and teaching. Englewood Cliffs: Prentice Hall Regents.
- Carrell, et al. (1996). "Personality types and language learning in an EFL Context." Language Learning. 46(1), 75-99.
- Edge, J. (1993). Essentials of English language teaching. New York: Longman.
- Ellis, R. (1994). The study of second language acquisition. Oxford: OUP.
- Jatupong Mora. (2002). The congruence between learning and teaching styles and its relationship to the English language achievement. Master's Thesis. Songkhla: Prince of Songkla University.
- Kinsella, K. (1995). "Understanding and empowering diverse learners in ESL classrooms," in Learning styles in the ESL/EFL classroom. Boston : Heinle & Heinle.
- Dumrong Nimmanpisut. (1993). A study of learning styles in English language subject of students at certificate in vocational education level in colleges under the jurisdiction of the Department of Vocational Education. Master's Thesis. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Nunan, D. (1991). Language teaching methodology: A textbook for teachers. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Oxford, et al. (1991). "Style wars: Teacher-student style conflicts in the language classroom," in Challenges in the 1990s for college foreign language programs. Boston: Heinle & Heinle.
- Reid, J. M. (1987). "The language style preferences of ESL students," TESOL Quarterly. 21(1), 87-111.
- Reid, J. M. (1995). Learning styles in the ESL/EFL classroom. Boston : Heinle & Heinle.
- Spada, N. and Lightbown, P.M. (1993). How languages are learned. Oxford : OUP.

ภาควิชา

ภาคผนวก ก

รหัสประจำตัว

ชื่อ(นาย/นางสาว) กลุ่ม.....

แบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นิสิตชอบ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หลังแต่ละข้อความตามระดับความชอบในการเรียน

(5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด)

ข้อ	แบบการเรียนรู้	ระดับความชอบ					ผู้จัด
		1	2	3	4	5	
1	ฉันชอบให้ครูแจกประมวลรายวิชาก่อนการเรียน						A1
2	ฉันชอบให้ครูสอนอย่างเป็นขั้นตอน เช่น มีการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้คำที่แสดงการเปลี่ยนเรื่องเมื่อจะขึ้นเรื่องใหม่ อธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และสรุปสิ่งที่ได้สอนทุกครั้ง						A2
3	ฉันชอบให้ครูสอนโดยใช้ภาษาไทยเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจทุกอย่างที่พูด						A3
4	ฉันชอบให้ครูเขียนสิ่งที่กำลังสอนบนกระดาน						A4
5	ฉันชอบที่ครูให้ฉันจดบันทึกสิ่งที่ครูกำลังสอน						A5
6	ฉันชอบที่ได้มีโอกาสถามสิ่งที่ฉันไม่เข้าใจโดยทันที						A6
7	ฉันชอบให้ครูบอกความหมายของคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้						A7
8	ฉันชอบให้ครูยกตัวอย่างนอกบทเรียน						A8
9	ฉันชอบที่ได้เรียนโดยการแสดงท่าทางประกอบ						A9
10	ฉันชอบให้ครูสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอน เช่น ภาพประกอบ แผนที่ บัตรคำศัพท์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่ทำให้ฉันเข้าใจง่ายขึ้น						A11
11	ฉันชอบที่ครูให้ฉันอ่านแม้ว่าฉันจะอ่านไม่ถูกต้องทั้งหมด						A12
12	ฉันชอบที่ครูให้ฉันเดาความหมายของคำศัพท์						

ข้อ	แบบการเรียนรู้	ระดับความชอบ					ผู้จัด
		1	2	3	4	5	
13	ฉันชอบที่ครูให้แข่งขันตอบคำถามในเวลาจำกัด						A13
14	ฉันชอบที่ได้มีเวลาเพียงพอในการทำแบบฝึกหัดและ คิดหาคำตอบ						A14
15	ฉันชอบเรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติ						A15
16	ฉันชอบให้ครูสอนโดยให้ฉันฟังบทสนทนา						A16
17	ฉันชอบทำงานเดี่ยว						A17
18	ฉันชอบทำงานคู่						A18
19	ฉันชอบทำงานเป็นกลุ่ม						A19
20	ฉันชอบที่ครูให้ทำชิ้นงานประกอบเนื้อหาที่เรียน						A20
21	ฉันชอบทำการบ้านโดยลำพัง						A21
22	ฉันชอบให้ครูแก้อธิษิตพลาดในการใช้ภาษาของฉัน โดยการพูด						A22
23	ฉันชอบให้ครูแก้อธิษิตพลาดในการใช้ภาษาของฉัน โดยการเล่น						A23
24	ฉันชอบที่ได้สรุปสิ่งที่ครูสอนเองหลังจากการเรียนรู้ แต่ละครั้ง						A24

ภาคผนวก ข

รหัสประจำตัว

ชื่อ(นาย/นางสาว)กลุ่ม.....

แบบการสอนภาษาอังกฤษที่ครูปฏิบัติ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หลังแต่ละข้อความตามระดับความชอบในการเรียน

(5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด)

ข้อ	แบบการเรียน	ระดับความชอบ					ผู้จัด
		5	4	3	2	1	
1	ครูของฉันได้แจกประมวลรายวิชาก่อนการเรียน						B1
2	ครูของฉันได้สอนอย่างเป็นขั้นตอน เช่น มีการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้คำที่แสดงการเปลี่ยนเรื่องเมื่อจะขึ้นเรื่องใหม่ อธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และสรุปสิ่งที่ได้สอนทุกครั้ง						B2
3	ครูของฉันได้สอนโดยใช้ภาษาไทยเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจทุกอย่างที่ครูพูด						B3
4	ครูของฉันได้เขียนสิ่งที่กำลังสอนบนกระดาน						B4
5	ครูของฉันได้ให้ฉันจดบันทึกสิ่งที่ครูกำลังสอน						B5
6	ครูของฉันได้ให้ฉันถามในสิ่งที่ฉันไม่เข้าใจโดยทันที						B6
7	ครูของฉันได้บอกความหมายของคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้						B7
8	ครูของฉันได้ยกตัวอย่างนอกบทเรียน						B8
9	ครูของฉันได้ให้ฉันเรียนโดยการแสดงท่าทางประกอบ						B9
10	ครูของฉันได้สอนโดยใช้สื่อประกอบการสอน เช่น ภาพประกอบ แผนที่ บัตรคำศัพท์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่ทำให้ฉันเข้าใจง่ายขึ้น						B10
11	ครูของฉันได้ให้ฉันอ่านแม้ว่าฉันจะอ่านไม่ถูกต้องทั้งหมด						B11
12	ครูของฉันได้ให้ฉันเดาความหมายของคำศัพท์						B12

วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ข้อ	แบบการเรียนรู้	ระดับความชอบ					ผู้จัด
		1	2	3	4	5	
13	ครูของฉันได้ให้ฉันแข่งขันตอบคำถามในเวลาที่กำหนด						B13
14	ครูของฉันได้ให้ฉันมีเวลาเพียงพอในการทำแบบฝึกหัดและคิดหาคำตอบ						B14
15	ครูของฉันได้ให้ฉันเรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติ						B15
16	ครูของฉันได้สอนโดยให้ฉันฟังบทสนทนา						B16
17	ครูของฉันได้ให้ฉันทำงานเดี่ยว						B17
18	ครูของฉันได้ให้ฉันทำงานคู่						B18
19	ครูของฉันได้ให้ฉันทำงานเป็นกลุ่ม						B19
20	ครูของฉันได้มอบหมายให้ฉันทำชิ้นงานประกอบเนื้อหาที่เรียน						B20
21	ครูของฉันได้ให้ฉันทำการบ้านโดยลำพัง						B21
22	ครูของฉันได้แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของฉันโดยการพูด						B22
23	ครูของฉันได้แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของฉันโดยการเขียน						B23
24	ครูของฉันได้ให้ฉันสรุปสิ่งที่ครูสอนเองหลังจากการเรียนรู้แต่ละครั้ง						B24

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามภูมิหลังทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิต

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อมูลลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. รหัสประจำตัว C1
2. ชื่อ-สกุล (นาย/นางสาว) ☐ ☐ C2
3. วิชาเอก..... ☐ ☐ C3
4. อายุ ปี ☐ C4
5. ศาสนา ☐ พุทธ ☐ C5
☐ คริสต์
☐ อิสลาม
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
6. ภูมิลำเนาเดิม ☐ สงขลา ☐ บัตตานี ☐ C6
☐ พัทลุง ☐ นราธิวาส
☐ นครศรีธรรมราช ☐ ตรัง
☐ สตูล ☐ สุราษฎร์ธานี
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
7. สถานภาพทางครอบครัว ☐ C7
☐ บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน
☐ บิดา-มารดาแยกกันอยู่
☐ บิดา ถึงแก่กรรม
☐ มารดา ถึงแก่กรรม
☐ บิดา-มารดา ถึงแก่กรรม
8. อาชีพของบิดา คือ ☐ C8
☐ รับราชการ ☐ ทำนา
☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ ทำสวน
☐ ค้าขาย ☐ ทำประมง
☐ ธุรกิจส่วนตัว ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. อาชีพของมารดา คือ

☐ รับราชการ	☐ ทำนา
☐ รัฐวิสาหกิจ	☐ ทำสวน
☐ ค้าขาย	☐ ทำประมง
☐ ธุรกิจส่วนตัว	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ

10. ระดับการดูแล เอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการเรียนของนิสิต

- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย

☐ C9

11. สถานที่อยู่อาศัยระหว่างเรียน

- ☐ หอพักภายในมหาวิทยาลัย
- ☐ หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย
- ☐ บ้านพ่อแม่
- ☐ บ้านเช่า
- ☐ บ้านญาติ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ

☐ C10

12. จบการศึกษาจากโรงเรียน

☐ C11

13. เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้น

- ☐ อนุบาล
- ☐ ประถม
- ☐ มัธยม

☐ C12

14. เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลา ปี

☐ C13

15. คิดว่าตนเองมีความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

- ☐ พอใช้
- ☐ น้อย
- ☐ ไม่แน่ใจ ไม่สามารถบอกได้

☐ C14